

Beeld/spraak

Willy CATTEUW / Jozefien VAN HUFFEL

ZONNEBEKE | Soms zou het handig zijn als we iets in een vingerknip kleiner konden maken. Een gebouw met vieze ruiten. Of een volwassene met verdriet, om hem te wiegen. Dit model van de Sint-Bartholomeuskerk in Zandvoorde ontstond uiteraard niet in een vingerknip. Metselaar Jules HOORNAERT werkte er 150 uur aan, tijdens een staking van negen weken in de jaren 1950. Een staking die misschien zijn petje te boven ging, maar hij metselde een kerk. En vertrouwde, wellicht, op iemand die het overzicht behield.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Karikatuur

KERK & leven, 2 OKTOBER 2013

Ik reageer op uw standpunt over paus Franciscus, *Gods liefde is groter dan de zonde*. U schrijft daarin: „Het grote verschil met vroeger is echter de pastorale aanpak. Terwijl Rome de voorbije decennia geen kans onbenut liet om de gelovigen op hun zwakheden te wijzen en de puntjes op de i te zetten, onderstreept Franciscus dat God werkt in ieder van ons.”

Het spijt me het te moeten zeggen, maar ik heb de afgelopen decennia met toenemende intensiteit het pausschap van de voorgangers van Franciscus gevolgd en ik herken mij geheel niet in uw kwalificatie. De pontificaten van Paulus VI, Joannes-Paulus II en Benedictus XVI laten zich niet typeren door het op de zwakheden wijzen van de gelovigen en het zetten van de puntjes op een of andere i.

Het komt mij voor dat u door deze beeldvorming kritiekloos de seculiere media napraat, hoewel ik uitgerekend zou verwachten dat **KERK & leven** zich van die seculiere media onderscheidt.

Er is zeker een stijlverschil tussen Franciscus en Benedictus – inderdaad meer pastoraal. Het klopt ook dat Benedictus XVI eerder een leraar en een professor is, maar u maakt van zijn pontificaat veeleer een karikatuur en u geeft een oordeel over hem en zijn voorgangers dat niet op feiten is gebaseerd en eigenlijk te schandelijk is voor woorden. Neem me niet kwalijk dat ik zo boos reageer.

Vincent KEMME, Roosdaal

Sven Ornelis

KERK & leven, 2 OKTOBER 2013

In tegenstelling tot lezer Guido Van Der Schoot vind ik dat Sven Ornelis gerust blij mag zijn dat het leven eindigt bij de dood. En hij mag dat ook zeggen. Volgens mij zijn er zelfs heel wat praktiserende gelovigen die daarvan overtuigd zijn, ook al leerden ze het ooit anders.

Is het werkelijk zo dat mensen die er een afwijkende mening op na houden, ons – rechtgeaarde gelovigen – niets bij te brengen hebben? Het zou de eerste keer

niet zijn dat ik mij als gelovige door ‘andere geluiden’ uitgedaagd voel om mijn eigen overtuiging verder uit te diepen en waarachtiger te beleven.

Bovendien levert **KERK & leven**, door ook die stemmen te laten klinken, een zinvolle bijdrage aan het tot stand brengen van een actieve, interne dialoog binnen de veelkleurige gemeenschap die de Kerk in denken en doen altijd al is geweest en volgens mij ook mag zijn.

W. DEVOS, Kobbegem

Burgerlijk huwen in de kerk

KERK & leven, 2 OKTOBER 2013

Met grote verontwaardiging las ik de suggestie van Open Vld-parlementslid Dirk Van Mechelen om ook burgerlijke huwelijken af te sluiten in de lokale kerken. Een kerk is een heiligdom dat werd ingezegend en gewijd en waar Onze-Lieve-Heer met zijn bloed en lichaam werkelijk aanwezig is.

Met verbazing stel ik vast dat er in deze tijd in de kerk wordt gedanst, dat er fuiven van

jongerenverenigingen plaatsvinden en dat de gewijde sfeer zodoende compleet wordt verdoezeld. De geestelijke verantwoordelijken in de Kerk en de kerkbesturen zouden zulke verminking van een heiligdom categoriek moeten afwijzen.

Sommige politici zijn er als de kippen bij om onze heilige Kerk aan de schandpaal te nagelen en te beledigen, maar om hun eigen pleziertjes te kunnen waarmaken, moet diezelfde Kerk onvoorwaardelijk in de bres springen. Het godsvolk kan niet langer met lede ogen toezien hoe onze Kerken prooi valt aan infantilisme en demagogie.

Wij willen van ‘onze tempel’ inderdaad geen rovershol laten maken. Deze bekommernis moest mij dringend van het hart.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Traditie is geen dogma

KERK & leven, 9 OKTOBER 2013

In aansluiting bij uw dossier naar aanleiding van de Dag van de Spirituele Zorg graag het volgende.

Het christendom heeft grote krachten van liefde losgemaakt: een geordende ziekenverpleging, een ontferming over de zwakken en een hele organisatie van liefde.

De verbreiding van het christendom gaat echter niet automatisch gepaard met het heil van de wereld. Gemeten aan het aantal aanhangers, was er geen verbetering van de wereld. Er zijn overduidelijk structuren van het kwaad. God heeft in Christus het kwaad niet overwonnen. Waarom blijft Hij zo machteloos? Als we niet een stuk van onze christelijke identiteit terugvinden, zullen wij de uitdaging van deze eeuw dan doorstaan?

De voorbije jaren hebben veel mensen de Kerk de rug toegekeerd. De pogingen van de Kerk om zich aan de moderne tijd aan te passen, hebben veel mensen niet kunnen overtuigen. Man en vrouw zijn gelijkwaardig. Vrouwen hebben volgens mij dan ook recht op het priesterschap. Kijk maar naar de invloed van Onze-Lieve-Vrouw in de Kerk. Een traditie is geen dogma.

Henri DE BEER, Dikkelvenne